

Něco o čísle 48

Když se psal rok 1948, davy šilely, nadšení bylo více než převeliké. V předvečer budování blahobytu a mistrně zvládnuté propagandy nikdo nepochyboval, že ráj na zemi se opravdu blíží mílovými kroky. Je pravda, že v té době měla tato země celkem dobře našlápnuto, kdyby... Ti nahoře se smáli, ti více přemýšliví tušili, že se chystá velká státní loupež. Netrvalo dlouho, přemýšliví začali být na obtíž a inteligence se stala nepřítelem státu číslo jedna. Byla možnost držet krok či skončit v táborech PTP či ještě hůře. Mimo jiné byla v této budovatelské době zrušena i lékařská komora.

48 hodin se jmenuje i jeden ze sledovaných televizních seriálů, patřící do skupiny pořadů kvalitně vymývajících mozky zejména té mladší generace. Je pravda, že v této svobodné době může každý televizi na rozdíl od jiných životních situací vypnout, hůře se to však vysvětluje náctiletým. Vkusně zasunuté reklamy dělají své a davy šílí. Jmenuje se to dobře zvládnutý marketing starého známého rčení - dej chléb a hry.

Nyní se nacházíme v předvečer projednávání technické novely Zákoníku práce. Tato novela by měla vejít v platnost 1. ledna 2008.

Jednou z technických novinek, kterou navrhuje Ministerstvo zdravotnictví ČR je 48 hodinový pracovní týden pro zdravotnické pracovníky. (v EU je maximálně 40 hodin) Pokud si člověk přečte důvodovou zprávu k této drobné technické novelizaci, dozví se, že v této zemi je nedostatek lékařů, že nemá kdo již jezdit s rychlou záchrannou službou, že všechna zdravotnická zařízení vysoko překračují hodiny možné přesčasové práce, že je málo finančních prostředků na zaplacení, zejména lékařů.

Člověk, který občas přemýšlí a pamatuje si, se nevyhne otázce, kde že ti doktoři jsou. Nedávno se tvrdilo, že nás je přebytek, dokonce to bylo slyšet i z úst jednoho nejslavnějších světových ekonomů, který také jedním dechem dodával, že všechno se řídí jen a jen rukou trhu a pravidly nabídky a poptávky. V jarních měsících jsme slyšeli z úst představitelů Ministerstva zdravotnictví a v tisku určeném pro široké masy se dočítali, že v tomto českomoravském údolí nic nehrozí, nic se neděje, lékařů je stále nadbytek a kdyby náhodou, tak přijdou posily z Rumunska, Bulharska, na zelené karty ještě ze zbytku světa. Málokdo si položil otázku proč nepřijdou třeba z Německa, Francie, Velké Británie, USA. Pro informaci ani z Rumunska ani z Bulharska nepřišel vůbec nikdo.

Rok 2007, kdy začal platit nový Zákoník práce, který v oblasti pracovní doby byl harmonizační s normami platícími pro celou Evropskou unii, (mimo jiné je to ta stejná oblast, kde údajně všichni podporují výstavbu radaru či antiradaru na našem území) nastalo období, kdy zejména ve zdravotnictví se začaly vymýšlet po česku různé možnosti, jak novou, ještě teplou legislativu naplnit, obejít. Tyto aktivity znají všichni kolegové z lůžkových zařízení bez rozdílu formy vlastnictví. Všude nakonec došlo k dohodám více či méně krkolomným a to ze dvou důvodů. Do pololetí, nyní ani do konce roku nespáčil a nespáčí světlo světa návrh jak jinak řešit péči o hospitalizované pacienty a o pacienty vyhledávající ošetření v odpoledních či nočních hodinách v této zemi. (do kategorie vyhledávající ošetření jsem zahrnul i občany ,u kterých opravdu dojde k náhlé změně zdravotního stavu s nutností lékařského ošetření). Za druhé, varianta, že by lékaři pobyt v práci vykonávali zdarma, byla ve většině zdravotnických podniků odmítnuta. Pro ministerstvo se vynořil problém.

Jistě pane ministře, je seriál opravdu k zasmání. S tím rozdílem, že je pln skvělého anglického humoru, u kterého se opravdu zasmějete. To, jak navrhuje řešit problémy lůžkových zařízení stávající ministr zdravotnictví moc k smíchu není. Doktorů je málo (to je novinka, měsíčně kolegové odcházejí do zahraničí), zdravotnická zařízení mají málo peněz (ve zdravotnictví je málo peněz!, někteří se na něm živí dobře i přesto), je příliš mnoho přesčasové práce (to víme všichni, kdo pracujeme v lůžkových zařízeních již několik let).

Tak se zrodila myšlenka a v rámci technické novelizace se nabízí řešení jak všechny problémy zvládnout. Tržně prodloužíme doktorům pracovní dobu v týdnu na 48 hodin. Je to akční, z Evropy sice tímto odcházíme do Kazachstánu (nechci v žádném případě tuto krajinu urazit). Připomíná to rok 1948, stanou se z nás budovatelé a nemocnice mohou připomínat tábory PTP (v tom lepším případě). Při procentuálně snížených výdajích na zdravotnictví zachováme zisky potřebným (kamarádům) a zdravotní péči čtenářům pokleslých deníků nějak na chvíli zachováme.

Ano pane ministře, bravo, řekl by seriálový poradce. Co na to řekne český lékař, uvidíme.

MUDr. Martin Sedláček (člen předsednictva LOK-SČL)